

Chủ đề: *Ví bằng có ai không săn sóc đến bà con mình, nhất là không săn sóc đến người nhà mình, ấy là người chối bỏ đức tin...*

Trong tâm: Sứ đồ Phao-lô trang bị cho Ti-mô-thê cách giải quyết vấn đề chăm sóc những người đàn bà góa trong Hội-Thánh địa phương, nơi Ti-mô-thê phụ trách, vì một số người đã tìm cách chối bỏ trách nhiệm nuôi dưỡng những người đàn bà góa, tức là những người đã có công lao sanh dưỡng mình, vì họ lấy lý do dâng hiến cho Đức Chúa Trời rồi, thì không phải lo cho những người đó nữa! Khi nói đến đàn bà góa, là nói đến sự rửa sả đã xảy đến trên cuộc đời của những người đàn bà bị góa chồng và trong Luật pháp của Đức Giê-hô-Va có chép rằng, những người Lê-vi, đặc biệt là những người thuộc về những người sẽ được làm thầy tế lễ, thì không được phép lấy đàn bà góa làm vợ, nhưng phải lấy gái đồng trinh làm vợ. Thế nhưng ân điển của Đức Giê-hô-Va đối với những người bị coi là đàn bà góa thì không phải như người ta nghĩ là đàn bà bị góa đó đã bị ô-ước, nên chính Đức Giê-hô-Va đã khiến cho tiên tri Ê-li đến ở nhà người đàn bà góa ở Sa-rép-ta thuộc về thành Si-đôn và Đức Giê-hô-Va đã dùng đàn bà góa đó để nuôi tiên tri Ê-li và điều đó là bóng về dân Y-sơ-ra-ên đã lia bỏ Đức Giê-hô-Va, nhưng Đức Giê-hô-Va không lia bỏ dân Y-sơ-ra-ên, nhưng trong sự mưu luận, Đức Giê-hô-Va đã khiến cho dân Y-sơ-ra-ên có cơ hội được Đức Giê-hô-Va làm ơn cho, khi dân Y-sơ-ra-ên chấp nhận tiếp đón tôi tớ của Giê-hô-Va Đức Chúa Trời (mà tiên tri Ê-li là bóng về Đức Chúa Jê-sus Christ), thì Đức Giê-hô-Va sẽ làm ơn cho dân Y-sơ-ra-ên. *Hãy trở dậy, đi đến Sa-rép-ta, thành thuộc về Si-đôn, và ở tại đó; kia, Ta đã truyền cho một người góa bụa ở thành ấy lo nuôi người. Vậy, người đứng dậy đi đến Sa-rép-ta. Khi đến cửa thành, người thấy một người đàn bà góa lượm củi, bèn kêu mà nói rằng: Ta xin người hãy đi múc một chút nước trong bình để cho ta uống. Nàng bèn đi múc nước. Nhưng người kêu lại và nói với nàng rằng: Cũng hãy đem trong tay người cho ta một miếng bánh nữa. Nàng đáp: Tôi chỉ mạng sống của Giê-hô-va Đức Chúa Trời của ông mà thể, tôi không có bánh, chỉ có một nắm bột trong vò và một chút dầu trong bình; này tôi lượm hai khúc củi, đoạn về nấu dọn cho tôi và con trai tôi; khi ăn rồi, chúng tôi sẽ chết. Nhưng Ê-li tiếp rằng: Chớ sợ chi, hãy trở về, làm y như người đã nói; song trước hãy dùng bột ấy làm cho ta một cái bánh nhỏ, rồi đem ra cho ta; kể sau người sẽ làm cho người và cho con trai người.* Đức Giê-hô-Va ở trong mọi sự và Ngài làm mọi sự, vậy nên khi có cơ hội tiếp đãi người của Đức Chúa Trời, thì bạn phải biết điều đó không phải tình cờ, vì Đức Giê-hô-Va là Đấng công bình sẽ ban ơn cho bạn, vì ai gieo giống chi thì sẽ gặt giống đó, vì đến kỳ, chúng ta sẽ gặt điều mình đã gieo. Nếu bạn từ chối sự gieo, ấy là bạn tự hủy điều Chúa đã định ban cho bạn vậy. **Kinh-Thánh tham khảo:** Lê-vi ký 21; 1 Các vua 17;

Chủ đề: *Sự xác định tiêu chuẩn đàn bà góa trong dân Y-sơ-ra-ên và trách nhiệm của Hội-Thánh đối với những người đàn bà góa.*

Trong tâm: Không phải mọi sự được chép trong Kinh-Thánh phần Tân-ước thì các Hội-Thánh địa phương phải tuân theo, vì có các luật thuộc về tập tục của mỗi dân tộc, nhưng khi Hội-Thánh địa phương có điều kiện, thì nên làm theo tiêu chuẩn được chép trong câu 9 và câu 10 khi trong Hội-Thánh có những người đàn bà góa vốn đã là tín đồ trong Hội-Thánh từ trước, chứ không phải vì cơ Hội-Thánh có tiêu chuẩn đãi ngộ như vậy mà người ta tin nhận Đức Chúa Jê-sus Christ để được hưởng sự đãi ngộ này. Còn những người đàn bà dù tin Chúa đã lâu và đã sinh hoạt trong Hội-Thánh địa phương một thời gian, nhưng khi người đó tái hôn, thì không còn là góa nữa, thì Hội-Thánh không phải đãi ngộ. Còn những người vốn là góa (theo tiêu chuẩn của câu 9) mà không gìn giữ lòng mình theo đúng tiêu chuẩn của câu 10, thì người đó không được hưởng sự đãi ngộ. Sứ đồ Phao-lô dùng tư cách của mình (là người thành lập Hội-Thánh tại nơi Ti-mô-thê đang phụ trách đó) để giúp cho Ti-mô-thê có nền tảng để cai trị Hội-Thánh (trong uy quyền được giao phó bởi sứ đồ Phao-lô), hầu cho người ta không thể bắt bẻ được. Sứ đồ Phao-lô muốn Ti-mô-thê dùng quyền được ủy nhiệm giữ chức vụ chăm sóc Hội-Thánh căn cứ theo điều ông viết trong thư này, hầu khi cần thì Ti-mô-thê sẽ công bố cho Hội-Thánh được biết điều mình đã làm đó là được ủy nhiệm bởi sứ đồ Phao-lô: *Vậy ta muốn những gái góa còn trẻ nên lấy chồng, sanh con cái, cai trị nhà mình, khỏi làm cớ cho kẻ thù nghịch nói xấu. Vì đã có một vài bà góa bội đi mà theo quỹ Sa-tan. Nếu tín đồ nào có đàn bà góa trong nhà mình, thì phải giúp đỡ họ, cho khỏi lụy đến Hội thánh, hầu cho Hội thánh có thể giúp đỡ những người thật góa.* Trong Luật pháp dành cho người Lê-vi và dân Y-sơ-ra-ên, Đức Giê-hô-Va đã phán rằng: *Nếu anh em ở gần người trở nên nghèo khổ, tài sản người lần lần tiêu mòn, thì hãy cứu giúp người, mặc dầu là kẻ khách kiều ngụ, hầu cho người cứ ở cùng người.* Vậy thì khi Hội-Thánh có điều kiện, thì không phải chỉ đối với những người đàn bà góa mới được giúp đỡ, mà hết thảy những người tin Chúa trong Hội-Thánh mà gặp cảnh khó khăn cũng cần được giúp đỡ nữa, vì Giê-hô-Va Đức Chúa Trời là Đấng công bình, Ngài là Đấng hằng thương xót, sẽ nhìn vào các Hội-Thánh của Ngài trên đất này mà nhận biết Hội-Thánh nào tôn trọng Luật pháp của Đức Chúa Trời và Hội-Thánh nào không tôn trọng Luật pháp của Ngài, nên Ngài đã nhắc cho dân Y-sơ-ra-ên nhớ rằng: *Ta là Giê-hô-va, Đức Chúa Trời các người, Đấng đã đem các người ra khỏi xứ Ê-díp-tô, dựng ban cho các người xứ Ca-na-an, và làm Đức Chúa Trời của các người.* Thời gian chúng ta sống trên đất này là tạm, nên đang khi chúng ta có Lời Đức Chúa Trời soi dẫn, thì ấy là Đức Thánh Linh sẽ nhìn vào lòng và trí của mỗi người mà nhận biết linh hồn người nào thật sự có đức tin nơi Lời Đức Chúa Trời mà sống theo Luật pháp của Ngài, vì đến kỳ, chúng ta sẽ gặt lấy công lao mình căn cứ theo điều mỗi người nhìn vào Lời của Đức Chúa Trời và làm theo. **Kinh Thánh tham khảo:** Xuất Ê-díp-tô Ký 23; Lê-vi ký 25; Châm ngôn 11; Rô-ma 12;

Chủ đề: *Các trưởng lão khéo cai trị Hội thánh thì mình phải kính trọng bội phần, nhất là những người chịu chức rao giảng và dạy dỗ.*

Trong tâm: Sứ đồ Phao-lô dạy Ti-mô-thê phải biết tôn trọng những người trưởng lão có năng lực và trách nhiệm dạy dỗ mọi người trong Hội-Thánh, nghĩa là nhận biết những người được Đức Thánh Linh dùng để quản trị, vận hành và tổ chức dân sự trong Hội-Thánh của Đức Chúa Jê-sus Christ, như khi xưa Đức Giê-hô-Va đã ban Thần của Ngài ngự trên những người xứng đáng làm trưởng lão, tức là những người trưởng thành, có năng lực, có lòng kính sợ Đức Chúa Trời và yêu mến Luật pháp của Đức Chúa Trời, để giúp đỡ cho chức vụ của Môi-se: *Đức Giê-hô-va phán cùng Môi-se rằng: Tay của Đức Giê-hô-va đã vẫn lại sao? Người sẽ xem thử điều Ta đã phán cùng người có xảy đến hay chăng. Môi-se bèn đi ra, thuật lại các lời Đức Giê-hô-va cho dân sự, rồi nhóm hiệp bảy mươi người trong bậc trưởng lão của dân sự, đặt để xung quanh Trại. Đức Giê-hô-va bèn ngự xuống trong mây, phán cùng Môi-se; Ngài lấy Thần cảm người và ban cho bảy mươi người trưởng lão. Vừa khi Thần ở trên bảy mươi người trưởng lão, bèn được cảm động nói tiên tri, nhưng không cứ nói mãi. Có hai người ở lại trong trại quân; một người tên là Ên-đát, một người tên là Mê-đát, được Thần cảm động, nói tiên tri tại trại quân. Hai người này thuộc về bọn được biên tên, nhưng không có đến hội mạc. Một đứa trai trẻ chạy thuật lại cùng Môi-se rằng: Ên-đát và Mê-đát nói tiên tri trong trại quân. Giô-suê, con trai của Nun, là người hầu việc Môi-se, đáp lại mà rằng: Hỡi Môi-se, chúa tôi, hãy cấm chúng nó! Môi-se đáp rằng: Người ganh cho ta chăng? Ôi! chớ chi cả dân sự của Đức Giê-hô-va đều là người tiên tri, và chớ chi Đức Giê-hô-va ban Thần của Ngài cho họ!* Các trưởng lão là những người gần gũi với dân sự hơn cả những người giữ chức vụ thầy tế lễ, vì thế cho nên thông qua các trưởng lão mà Đức Thánh Linh ban ơn cho họ trong công việc động viên, nhắc nhở, an ủi, góp ý, quở trách trước khi cần phải báo cho thầy tế lễ biết, vì mỗi người đều có lòng tự trọng riêng, nên với các trưởng lão như người lảng giềng thì Đức Thánh Linh có thể dùng các trưởng lão cách tế nhị trước khi sự việc phải đưa ra trước hội chúng để xử lý. Việc tôn trọng các trưởng lão là điều rất quan trọng, nên sứ đồ Phao-lô đã nhắc cho Ti-mô-thê biết phải kính trọng những người đó, như các bậc cha và người lớn tuổi trong nhà. **Kinh-Thánh tham khảo:** Xuất Ê-díp-tô Ký 18; Dân số Ký 11; 1 Sử ký 15;

Ngày 04 tháng 4 năm 2024

1 Ti-mô-thê 5:19-21

Chủ đề: *Đừng chấp một cái đơn nào kiện một trưởng lão mà không có hai hoặc ba người làm chứng.*

Trọng tâm: Trong hoạt động dân sự luôn sẽ có những sự hiểu lầm hoặc những sự tranh chấp và người ta thường sẽ đưa những sự đó tới nơi có thẩm quyền để xem xét. Việc tranh tụng sẽ trở nên khó khăn đối với người cai trị mà còn trẻ tuổi, chưa có kinh nghiệm cai trị trong khi Hội-Thánh, chưa thật sự được trang bị sự hiểu biết về Luật pháp của Đức Chúa Trời. Phần nhiều người tin Chúa mà linh hồn họ chưa được tái sanh, thì thường có ý muốn cái tôi của xác thịt mình được bênh vực, cho nên sẽ có việc đưa ra các bằng chứng không chính xác, không đúng sự thật, để bảo vệ quyền lợi của xác thịt mình, vì thế cho nên việc xử lý những sự như vậy cần phải có sự khôn ngoan và sự hiểu biết sử dụng nhân sự và những người làm chứng để xem xét vấn đề, như Kinh-Thánh có chép: *Người chớ đồn huyền; chớ hứa cùng kẻ hung ác đừng làm chứng dối. Người chớ hứa đảng đông đảng làm quấy; khi người làm chứng trong việc kiện cáo, chớ nên trở theo bên phe đông mà phạm sự công bình. Người chớ tư vị kẻ nghèo trong việc kiện cáo... Trong cơn kiện cáo, người chớ phạm quyền lợi của người nghèo ở giữa vòng người. Người phải tránh xa các lời giả dối; chớ giết kẻ vô tội và kẻ công bình, vì Ta chẳng hề tha kẻ gian ác đâu. Người chớ nhận của hối lộ, vì của hối lộ làm mờ mắt người thượng trí, và làm mất duyên do của kẻ công bình. Và: Nếu anh em người phạm tội cùng người, thì hãy trách người khi chỉ có người với một mình người; như người nghe lời, thì người được anh em lại. Vì bằng không nghe, hãy mời một hai người đi với người, hầu cứ lời hai ba người làm chứng mà mọi việc được chắc chắn. Nếu người không chịu nghe các người đó, thì hãy cáo cùng Hội Thánh, lại nếu người không chịu nghe Hội Thánh, thì hãy coi người như kẻ ngoại và kẻ thù thuế vậy.* Việc kiện tụng những người làm trưởng lão trong dân sự của Hội-Thánh là điều ma quỷ sẽ luôn sử dụng để chia rẽ, để hạn chế sự cai trị của những người giữ chức thầy tế lễ trong Hội-Thánh, vì các trưởng lão trong Hội-Thánh được ví như cánh tay, thậm chí như cái miệng của thầy tế lễ để truyền đạt ý muốn của Đức Thánh Linh cậy mỗi miệng của những người được chọn làm thầy tế lễ trong Hội-Thánh. Việc tôn trọng các trưởng lão trong Hội-Thánh là việc phải được xem xét và bảo vệ, vì các trưởng lão như mối dây liên lạc giữa các chi thể trong một thể vậy, nếu dây thần kinh của chi thể nào bị tê liệt, thì hoạt động của thân thể đó sẽ gặp nguy hiểm, như cỗ máy bị mất quyền kiểm soát một hay nhiều bộ phận khác thuộc về cỗ máy đó, như vậy sẽ bị hư hoại nếu không được phục hồi chức năng thuộc về cỗ máy. Mọi người trong Hội-Thánh phải tôn trọng các trưởng lão, vì họ là cái tai, con mắt của mỗi thành viên trong Hội-Thánh của Đấng Christ vậy. Sự tôn trọng phải luôn kèm theo sự bảo vệ, đó là sự tín nhiệm, sự ủy thác và mọi người trong Hội-Thánh phải cầu nguyện cho các trưởng lão của mình. **Kinh-Thánh tham khảo:** Xuất Ê-díp-tô Ký 23; Giô-suê 20; Ma-thi-ơ 18;

Ngày 05 tháng 4 năm 2022

1 Ti-mô-thê 5:22

Chủ đề: *Đừng vội vàng đặt tay trên ai, chớ hề nhúng vào tội lỗi kẻ khác; hãy giữ mình cho thanh sạch.*

Trọng tâm: Sự đụng chạm thân thể là một việc rất tế nhị ngay cả khi người ta còn là con trẻ, vì quyền lực của ma quỷ sẽ lợi dụng sự đụng chạm của các phần của chi thể người ta để di chuyển qua lại giữa người này với người khác, cho tới khi chúng tận dụng được cơ hội để tạo đồn lũy cho chúng, từ những sự đơn giản như nói dối, trộm cắp, sợ hãi, tới sự dâm dục thực hành trên người nào, thì linh ác đó sẽ hợp pháp đồn lũy trên thân thể xác thịt của người đó. Xưa kia linh dâm dục, đồng tính và loạn luân khởi sự từ Sô-đôm và Gô-mô-rơ rồi sau đó lây lan từ các con gái của Lót mà ra khắp thế gian này thông qua việc đụng chạm thân thể xác thịt của người ta. Cho tới này sau rốt này, sự dâm dục, loạn luân, đồng tính (là bông trái, dấu hiệu của sự dâm dục từ ma quỷ) lan truyền khắp thế gian này và người ta có thể thấy những sự đó xuất hiện trong các trường học từ tiểu học tới đại học và trong cả thế gian, đặc biệt là thanh thiếu niên, vì sự va chạm, đụng chạm của thân thể và sự tò mò qua phim, hình ảnh và trong sự giao tiếp mà người ta bị lây nhiễm. Cũng một nguyên tắc đó, ma quỷ cũng mạo danh là người hầu việc Chúa với quyền lực siêu nhiên đóng giả là người giảng tin Chúa có quyền phép của Đức Thánh Linh mà đặt tay khiến người ta té ngã, mà người ta lại tưởng mình được người được xúc đầu của Đức Thánh Linh đặt tay! Sự khác biệt của những người được Đức Thánh Linh xúc đầu cho khi đặt tay trên những người tin Chúa sau các buổi giảng dạy Lời Chúa, đó là linh hồn người được đặt tay vui mừng, được bình an và có lòng yêu mến Chúa và ham thích học Lời Chúa và khao khát tìm kiếm Lời Chúa. Còn những tiên tri giả, giáo sư giả cũng bắt chước các tội lỗi thật của Đức Chúa Jêsus Christ mà đặt tay cho người khác thì người chịu đặt tay luôn có sự nghi ngờ, không ham thích sự tìm kiếm Lời thật. Nếu những người giáo sư giả đó đã bị nhiễm quyền lực của ma quỷ qua sự đặt tay, thì có sự ham muốn tình dục gia tăng, không có lòng kính sợ Đức Chúa Trời, không thích nghe Lời Chúa và không ham muốn Lời thật. Ngay cả những người tin Chúa vì ham muốn nhận được quyền phép của Đức Thánh Linh trong khi người đó chưa thật sự hiểu biết về công việc của Đức Thánh Linh, mà để người khác đặt tay trên mình, hoặc là được người khác mời mình đặt tay cầu nguyện cho, nhưng không cầu hỏi Đức Thánh Linh, mà vội vàng đặt tay trên người ta, thì tùy theo quyền lực của ma quỷ (nếu có) trên thân thể của người đó, thì quyền lực đó sẽ xâm nhập thân thể của người đã đặt tay trên người khác mà bị sự ô-uế, như ham muốn tình dục, kiêu ngạo hoặc sợ hãi và nhu nhược, là những sự vốn không có trong người. Khi phát hiện điều này, thì người phải biệt riêng ra để ăn năn điều mình đã làm và nhân Danh Đức Chúa Jêsus Christ mà ra lệnh cho quyền lực của ma quỷ phải khỏi thân thể mình, hoặc đến với người được xúc đầu của Đức Thánh Linh để được cầu nguyện giải cứu. **Kinh-Thánh tham khảo:** Sáng thế ký 19; Dân số Ký 8; 2 Sa-mu-ên 12; Công vụ các sứ đồ 19;

Ngày 06 tháng 4 năm 2024

1 Ti-mô-thê 5:23

Chủ đề: *Đừng chỉ uống nước luôn; nhưng phải uống một ít rượu, vì cơ tì vị con, và con hay khó ở.*

Trọng tâm: Phần nhiều người tin Chúa bị dị ứng khi nói đến việc người tin Chúa uống rượu! Kinh-Thánh có chép rõ về việc khi nào thì người hầu việc Chúa không được phép uống rượu: **Đoạn, Đức Giê-hô-va phán cùng A-rôn rằng: Khi nào vào hội mạc, người và các con trai người chớ nên uống rượu hay là uống vật chi có tánh say, e phải chết chẳng; ấy là một mạng lệnh đời đời, trải các thế đại, hầu cho các người được phân biệt điều thánh và điều chẳng thánh, sự khiết và sự chẳng khiết;** Hội mạc là đền tạm, hay có thể nói là trong ngày người hầu việc Chúa (chức vụ thầy tế lễ) phải rao giảng Lời Đức Chúa Trời cho hội chúng, thì họ không được phép uống rượu hoặc các nước có men gây say (*strong drink*). Còn trong sinh hoạt tại gia đình hoặc trong các buổi tiệc hoặc cưới gả, hoặc mừng thọ ai đó mà không phải là ngày thánh của Chúa, thì họ được uống rượu. Còn trong giao ước mới thì Kinh-Thánh không cấm uống rượu, nhưng có lời khuyên rõ ràng: **Hãy lợi dụng thì giờ, vì những ngày là xấu. Vậy chớ nên như kẻ dại dột, nhưng phải hiểu rõ ý muốn của Chúa là thế nào. Đừng say rượu, vì rượu xui cho lòng tuông; nhưng phải đầy dẫy Đức Thánh Linh. Hãy lấy ca vịnh, thơ thánh, và bài hát thuộc linh mà đối đáp cùng nhau, và hết lòng hát mừng ngợi khen Chúa.** Chữ “*vì rượu xui cho lòng tuông*” có nghĩa là: *vì rượu khiến người ta vượt quá giới hạn ‘kiểm soát bản thân’.* Vì cơ Danh Chúa, mọi người tin Chúa sẽ không uống rượu khi có việc phải đi ra ngoài nhà của mình, còn như uống rượu có lý do như có sự vui mừng trong buổi tiệc thì được phép uống rượu nhưng phải biết kiểm soát nồng độ và sự có cần thiết hay không, và sau khi đã uống rượu, thì đừng ra khỏi nhà, e người ta thấy hành vi bị tác động của rượu mà dị nghị. Uống các loại rượu nhẹ như nước trái cây lên men trong các bữa ăn, không khiến người ta say, hoặc trên máy bay đường dài vào lúc bữa ăn chính có tác dụng kiểm soát và hỗ trợ nhịp tim (*hãng hàng không khuyến cáo*) người ta nên uống rượu chất với số lượng hạn chế. Uống rượu có kiểm soát chủ động cho sức khỏe như rượu ngâm thuốc bổ cho thân thể, không gây nghiện sẽ có tác dụng tốt, không phải là tội lỗi. Chớ vội vàng phán xét người khác khi nói đến rượu, vì Kinh-Thánh không cấm người ta uống rượu, nhưng khuyên phải có tiết độ và tránh vi phạm luật pháp. **Kinh-Thánh tham khảo:** Lê-vi ký 10; Ê-xê-chi-ên 44; Giảng 2 & 9; Ê-phê-sô 5; Tit 2;